

STACEY KENNEDY

NAJDI mě

Ona se nechce vázat, on chce víc...
Nejdřív ale musí spolu ochránit klub Phoenix.

 metafora

STACEY KENNEDY

NAJDI
mě

Přeložila Martina Levá

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Tato kniha je fikce. Jména, postavy, místa i události jsou dílem autorčiny obrazotvornosti nebo jsou použity v rámci fiktivního vyprávění. Jakákoli případná podobnost se skutečnými událostmi, místy děje či osobami, ať už žijícími, nebo zemřelými, je zcela náhodná.

Copyright © 2024 by Stacey Kennedy

Published by Stacey Kennedy Publishing, Canada

Translation © Martina Levá, 2024

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2025

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-889-1 (ePub)

ISBN 978-80-7625-888-4 (pdf)

ISBN 978-80-7625-902-7 (print)

UPOZORNĚNÍ NA CITLIVÝ OBSAH

Dílo obsahuje zmínky
o emočních traumatech, zneužívání
rodičem a organizovaném zločinu.

*Všem, kteří se na cestu klubu Phoenix
vydali se mnou. Děkuji vám!*

KAPITOLA 1

*F*awke Foster procházel bludištěm podzemních tunelů v centru Manhattanu, které se kdysi používalo k nelegální činnosti během prohibice. Když se vydal kamennými chodbami směrem k Phoenixu, exkluzivnímu erotickému klubu, sloužícímu voyeurům, cítil tíhu tajemství, které se ukrývalo za jeho tlustými zdmi. Když se přiblížil k velkým kovovým dveřím po levé straně a spatřil členku ochranky sedící u stolu, usmál se. Do těchto dveří, které vedly do suterénu Phoenixu a byly jedním ze čtyř vchodů rozestých po městě, měli přístup pouze členové klubu.

Phoenix měl zavedená přísná bezpečnostní opatření, včetně kontroly totožnosti a kamer u všech vchodů do tunelu. Tým ostrahy dohlížel na to, aby se dovnitř dostali pouze bohatí příslušníci elit, kteří splňovali podmínky drahého členství. Na konci vedl každý tunel k bezpečnostnímu systému, který mohl konkurovat

Hawkovým zkušenostem u Navy SEALs, což nebylo překvapivé vzhledem k tomu, že ochranku tvořili vysloužilí vojáci.

„Dobrý večer, Hawku,“ pozdravila ho Rosalyn, brunetka, která používala každý den jinou barvu očních stínů. Pracovala v západním tunelu Phoenixu stejně dlouho jako on, což už byl pomalu rok.

„Zdravím,“ odpověděl Hawke. „Jak to dneska vypadá?“

„Všechno v pořádku,“ řekla Rosalyn.

„Výborně,“ přikývl Hawke. Tak se mu to líbilo.

Poté co si vyměnili několik krátkých zdvořilostních frází, vstoupil do klubu a kráčel tichou chodbou, zatímco ve sluchátku zastrčeném v uchu poslouchal komunikaci mezi členy bezpečnostního týmu. Když procházel kolem dámské šatny, zaslechl zevnitř tlumené hlasy, které naznačovaly, že účinkující na dnešní show již dorazili a připravují se. Hlasy zeslábly, když vstoupil do další místnosti po své levici.

Místnost byla výkladní skříň vespělé technologie, dlouhé řady monitorů a sledovacích zařízení. Měkké světlo obrazovek osvětlovalo tváře čtyř lidí, kteří seděli na svých řídicích stanovištích a veškerou pozornost věnovali zadaným úkolům.

Hawkův pohled se přesunul k muži na konci stolu. Archer Westbrook, šéf bezpečnosti, tam stál jako přirozená autorita. Jeho široká ramena a mohutná postava vyzařovaly sebejistotu a pronikavé modré oči jako by v sobě odrážely dravce. Archer byl ztělesněním vysloužilého příslušníka vojenských speciálních jednotek. „Nazdar Hawku,“ oslovil ho Archer a kývl jeho směrem. „Všechno v pořádku?“

Archer byl druhou rukou majitele Rhyse Harringtona a Hawke byl Archerův člověk, pracoval pod ním jako vedoucí bezpečnostního týmu. „Zatím klid,“ odpověděl Hawke. „Prošel jsem všechny čtyři tunely a zkontroloval tým. Žádný problémy, který by bylo nutný hlásit.“

„To rád slyším,“ přikývl Archer. „Provedli jsme další prohlídku klubu a žádný další štěnice jsme nenašli.“

Poslední, kterou našli před třemi dny, šokovala celý bezpečnostní tým. Zatím nebylo jasné, jak se někdo dostal přes ochranku ani jak ji tam ten někdo umístil.

Hawke přikývl, vědom si toho, že bezpečnost klubu je v ohrožení. Phoenix byl tajný klub s přísnými podmínkami členství, určený jen pro zvané hosty, a byl to právě dojem tajemna a půvabu, který přitahoval lidi k jeho dveřím. Každý člen nosil masku, ale ne každému se podařilo svou pravou identitu skrýt. Minulý týden tam Hawke poznal jednu áčkovou celebrity a generálního ředitele s miliardami na kontě.

Bezpečnost se teď ovšem ocitla v ohrožení, protože v místnosti pro erotické show a v šatně někdo ukrýl pár důmyslných štěnic. Nikdo z bezpečnostního týmu to nebral na lehkou váhu.

Poté co byl nucen odejít od Navy SEALs, když ho výbušnina připravila o pravou nohu, byl Hawke na svou roli ve Phoenixu hrdý. Místo nohy měl teď protézu a byl odhodlaný udržet si standard dokonalosti, který mu vynesl respekt a důvěru kolegů z Navy SEALs.

Neúspěch neakceptoval.

„Když už jsme u toho,“ pokračoval Archer a ztišil hlas, „zůstaneš po zbytek noci s Penny?“

Aha, s touhle Penny, hackerkou, kterou Rhys najal, aby prověřila, kdo a jak narušil jejich bezpečnost, a vy-pátrala toho špeha. „Pokud mám svolení odejít.“

„Máš,“ řekl Archer prostě. „Musíme to vyřešit.“

„Rozumím, šéfe,“ odpověděl Hawke.

Archer pokývl hlavou směrem do rohu místnosti, a jakmile se Hawke vydal za ním, pokračoval: „Tohle zůstane jen mezi námi, ale zatímco budeš s Penny pracovat, zjisti o ní víc. Zjisti, s kým přesně máme tu čest.“

Hawke pozvedl obočí. „Chceš, abych prověřil blízkou kamarádku tvojí ženy?“

Archer pevně semknul rty. Zkřížil ruce a zamračil se. „Elise jí věří. I můj instinkt říká, abych jí věřil. Ale zároveň o ní nevíme vůbec nic. Jakmile přijde řeč na Penny, je Elise velmi zdrženlivá.“

Jako hackerka byla Penny velice schopná. Podle toho, co mu Archer řekl, za sebou ta žena nezanechala jedinou digitální stopu. Byla jako duch bez minulosti. „Já se jí podívám na zoubek.“

Archer se mu vysmál. „Nemuselo by to být tak snadný, jak si myslíš.“

Hawke se vyzývavě ušklíbl. „Nejspíš ne.“ Ale právě to se mu na Penny líbilo. Původně se s ní seznámil přes Elise, která byla její nejlepší kamarádkou. Teprve když objevili ty štěnice, tak zjistil, že je zkušená hackerka, která spolupracuje s Elise v její soukromé investigativní firmě.

„Výborně,“ řekl Archer. „O všem mě informuj.“

Po posledním příkývnutí Hawke sledoval, jak Archer odchází. Pohledem přelétl místnost a prohlédl si členy svého týmu. „Všichni v pohodě?“ zeptal se.

Od přítomných se dočkal přikývnutí a souhlasu, a tak vyšel z místnosti a zamířil do hlavního prostoru klubu, což byla rutina, kterou dodržoval pokaždé, když pracoval na tom, aby hosty uklidnil. Byl si vědom, že jeho přítomnost spolu s kompletně černou uniformou přispívá k pocitu bezpečí. To členům klubu umožnilo plně se zbavit veškerých obav a strachu z odsouzení nebo odhalení.

Když vešel do baru, Hawke chvíli vstřebával jedinečnou atmosféru, která hlubiny Phoenixu prostupovala. Exkluzivní atmosféra klubu přitahovala vysoce postavené hosty a vzduchem se nesl tichý šepot těch, kteří zoufale toužili sledovat zakázané požitky. Klub měl totiž jediné pravidlo: *dívat se, ale nedotýkat*. K získání přístupu bylo zapotřebí víc než jen nacpaná peněženka; každý nový člen musel být rovněž proklepnutý až do nejmenšího detailu. Ani pak ovšem nebyl vstup zaručený.

Hawke procházel kolem uspěchaného personálu baru, s každým na sebe vzájemně pokývli a prohodili pár zdvořilostních frází. „Jak se vede?“ zavolal laškovně na Marca, jednoho z barmanů.

Marco na něj mrknul a ukázal mu zvednutý palec. „Zatím hladký průběh.“

„Fajn. Užij si noc,“ odpověděl Hawke a pokračoval v obchůzce.

Když procházel hlavní kruhovou místností pro erotické show, na kamenných stěnách tančily stíny svícnů a shora se kaskádovitě snášely luxusní látky v odstínech šarlatové a zlaté, což jen umocňovalo celkový dojem požitkářství. Vzduch byl prostoupen opojnou směsí vůní

santalového dřeva a jantaru, která dotvářela smyslnou atmosféru, jíž bylo těžké odolat.

Vrátil se na chodbu a jeho boty s tichým dusotem překročily práh Rhysovy kanceláře. Očekáváním se mu zrychlil pulz a jeho pohled spočinul na osobě za stolem – na Penny Larsonové.

Její pověst ji předcházela: Impozantní hackerka s nepřekonatelnou vytrvalostí a intelektem. Ale nebyly to jen profesionální schopnosti, co upoutalo jeho pozornost. Byly to také její ohnivě rudé vlasy, které jako by ztělesňovaly jejího ducha, a pronikavé zelené oči, které v sobě skrývaly nekonečná tajemství. Nedokázal odolat její přitažlivosti, přestože si byl vědom nebezpečí, které hrozilo, pokud by se až příliš sblížil s někým, kdo je pro svět v podstatě neviditelný.

Ale její obraz v něm cosi vzbuzoval, probouzel v něm skrytou touhu po něčem jiném než po chťiči – po něčem *hlubším*. Jeho minulost byla plná milenek, rychlého sblížení a následného odloučení, protože být příslušníkem Navy SEALs prakticky znemožňovalo navázat jakýkoli vztah.

Když se na ni zadíval, jak sedí za velkým stolem z třešňového dřeva, sevřela se mu hrud. Byla naprosto soustředěná a odhodlaná probírat se daty před sebou. Hawke už ode dne, kdy ji poznal, věděl, že fascinace, kterou v něm vyvolává, přesahuje pouhou fyzickou přitažlivost; v její neochvějně oddanosti a houževnatosti bylo něco, co promlouvalo k samotnému jádru jeho osobnosti.

Nikdy nevěřil v lásku na první pohled, dokud nepotkal ji.

Soustřed se, Fostere, káral sám sebe a čelist se mu sevřela, jak bojoval se silou touhy hrozící, že ho pohltí. Měl před sebou práci a nemohl si dovolit, aby mu cokoli stálo v cestě – ani její podmanivý půvab.

Vzhlédla, svou náhlou přítomností ji překvapil. Jejich oči se setkaly a Hawke měl na okamžik pocit, že se topí v hlubinách toho smaragdového pohledu. Ačkoli se nedokázal nepousmát nad jejím tričkem s nápisem TO JE HODNĚ BLBEJ NÁPAD. V KOLIK?, nakonec se zeptal: „Tak jak? Přišla jsi na něco?“

„Možná,“ odpověděla. „Myslím, že jsem něco našla... respektive, spíš bych měla říct *někoho*.“

„Ukaž.“ Když se k ní přisunul, jejich paže se o sebe vzájemně otřely a tělem mu projely vlny elektrického proudu. Hawke znovu sevřel čelist a snažil se zachovat klid.

„Kdo to je?“ zeptala se a ukázala na vysokou brunetku ve spodním prádle, která vycházela ze šatny.

„Julia Castillová,“ zamumlal Hawke.

„Členka?“ zeptala se Penny.

„Účinkující,“ odpověděl. „Dělá show už asi půl roku.“

Penny povyskočilo obočí. „Prověřovali ji?“

„Nedostane se sem nikdo, kdo by nebyl prověřený.“

„No, nerada bych ti kazila tvoje přesvědčení,“ řekla Penny a ukázala na obrazovku. „Ale vaše prověřování je úplně k ničemu, protože *tohle* je osoba, která tam tu štěnici nasadila.“

Hawke neměl důvod o Penny pochybovat, ale přesto se zeptal: „Viděla jsi, jak to udělala?“

Penny zavrtěla hlavou. „Ne, ale jsem si jistá, že za tím stojí ona.“

Povzdechl si a prohlížel si Penny, která se do něj vpíjela pohledem a její jasné oči jiskřily. „Fajn, tak jdeme, musíme to říct Rhysovi.“

Překvapeně na něj zamrkala. „To je všechno? Žádný otázky? Žádný pátrání po tom, jestli jsem na správný stopě?“

Znovu ji pozorně sledoval a pak pokrčil rameny. „Říkal jsem si, že nejspíš oceníš, když nebudeš muset všechno, co máš na srdci, opakovat dvakrát.“ Kam až jeho paměť sahala, vždycky se rozhodoval strategicky. To ho naučila armáda. Ale tentokrát se řídil svým instinktem a zvedl obočí. „Chceš, abych tě zpochybňoval, nebo abych ti věřil, zrzko?“

Když ji oslovil přezdívkou, kterou pro ni vymyslel, zúžila oči do škvírek, jako to dělala vždycky. Byl přesvědčený, že oheň v ní by mohl být jeho zkázou.

Uplynul jeden takt. Stále s ním udržovala oční kontakt, přesně jak očekával. Soustředěně. Záměrně. „To nemůžou být jediný možnosti, který mám. A jmenuju se Penny.“

Zvedl obočí o něco výš. „A jaká je další možnost, zrzko?“

Vstala, vydala ze sebe pohrdavý zvuk a zavrtěla na něj hlavou. „Pojď za mnou.“

Ušklíbl se a sledoval ji pohledem, jak míří ke dveřím. Takhle nebezpečně chytrá žena plná ohně ho měla zcela ve své moci a on si byl jistý, že by za ní šel kamkoli.

Penny chtěla v životě jen dvě věci. Za prvé, vynikat ve své práci. Za druhé, upřednostňovat svou nezávislost. Ten nádherný, magneticky přitažlivý muž, který jí stál za zády a propaloval ji pohledem, se jí pletl do cesty v obou těchto věcech. Musela na něj neustále myslet. A *to* ji začínalo pěkně štvát.

Když vstoupila do tlumeně osvětleného doutníkového salonu, který se nacházel nad klubem Phoenix, ovanula ji vůně drahého tabáku a kůže.

Hawke šel v čele, když zahlédla Rhyse, který seděl v boxu s manželi Kieranem a Hazel a Elise, jež byla Archerovou ženou a Pennyinou nejbližší kamarádkou.

Penny se se všemi těmi zamilovanými záležitostmi nedokázala ztotožnit. V minulosti měla známosti, některé na vážno, jiné ne, ale nedokázala si představit, že by se někomu zavázala navždycky. Nešlo o to, že by zažila v minulosti trauma nebo měla problémy se závazky. Byla to její práce, co jí stálo v cestě. Jako hackerka viděla do lidských životů jako pod mikroskopem. Lidé byli přišerní a málokdy byli takoví, za jaké se vydávali. Nechtěla zažívat bolesti hlavy, které vztah přinášel. Nepotřebovala tak nutně sex.

Elise na Penny upřela své světle modré oči, vyskočila a dlouhé tmavě hnědé vlasy se jí pohupovaly na rameni, když Penny objala. „Nazdárek, holčičko!“

„Ahoj,“ řekla Penny a opětovala její vřelé objetí.

Elise byla příčinou, proč se Penny zapletla s touhle skupinou přátel. Seznámily se při práci – Elise pracovala jako soukromá detektivka – a přátelství jim vydrželo. Navíc Penny od té doby pracovala pro Elisinu soukromou vyšetřovací firmu, která ji teď udržovala na legální

straně hackerství. Elise byla jediná osoba, o níž Penny věděla, že je autentická, a jediná, komu kromě své babičky věřila.

Když se Penny od Elise odtrhla, Kieran na ni vlídně pokývl, pohled jeho zelených očí byl jako vždy intenzivní. „Penny.“

„Ahoj.“

Usmála se na něj a pak si vyměnila pozdrav s Hazel, ikdyž s tou promluvila jen krátce. Jediný, koho u tohoto stolu dobře znala, byla Elise a postupně poznávala víc i jejího manžela Archera, poté co se vzali. Ale všichni tihle lidé byli voyeuři ze sexuálního klubu a ona o členství v něm rozhodně neměla zájem. Co by asi tak mohla mít s kýmkoli z nich společného?

Vzrušoval ji pouze její vibrátor. Většina mužů k jejímu klitorisu potřebovala návod.

„Jak to jde?“ zeptala se Elise. Jinými slovy se chtěla zeptat, jestli už Penny našla toho, kdo nastražil ty štěnice.

„Jde to pomalu.“ Penny se při odpovědi usmála.

„Sakra,“ zabručela Elise. Penny nepochybovala o tom, že Archerova nálada je jako na houpačce, když tam štěnice nastrčili právě pod jeho dohledem.

„Chápu to tak, že pro mě něco máš,“ prohodil Rhys k Hawkovi, jehož ostře řezanou tvář a hranatou čelist rámovaly černé vlasy, které nápadně kontrastovaly s jeho šedýma očima. Z toho muže číselo moc.

Hawke zkřížil svalnaté paže na hrudi. Jeho zastřižené tmavé vlasy a ostré rysy umocňovaly pocit nebezpečí, který na něm ulpíval jako druhá kůže. „Můžeš spustit,“ vyzval ji.

Penny opravdu nesnášela, jak se jí zrychlil tep, kdykoli na ni upřel ty svoje ledově modré oči. „Něco tu přece jen mám,“ obrátila se na Rhyse.

Ne že by Hawka *nechtěla*, chtěla ho, ale srdce jí tlouklo o něco rychleji. Byla svědkem toho, jak její matka dala všechno manželovi, který se k ní choval jako k rohožce. Když se Penny snažila matku přemluvit, aby od otčíma odešla, ten mezi nimi přerušil veškerou komunikaci a matka mu to dovolila. Penny se rozhodla, že nikdy nebude nikým tak posedlá. Způsob, jakým ji Hawke pozoroval a jak s ní komunikoval – proboha, dokonce jí dal přezdívku –, nevyprávěl pouze o touze. Vyjadřoval něco úplně jiného, něco, co v ní vyvolávalo nutkání utéct a schovat se.

„Omluvte mě prosím na chvíli,“ řekl Rhys svým přátelům a Elise mávla na Penny, která se za ním vydala ke stolu v rohu, daleko od naslouchajících uší.

Rhys vytáhl z kapsy mobil a poslal esemesku, počkal, až si Penny sedne první, a pak se k ní připojil u stolu. Hawke si sedl naproti ní.

Rhys si propletl prsty a položil ruce na stůl. „Tak co jsi našla?“

„Mám podezření na jednu z tvých účinkujících, Julii Castillovou,“ vysvětlila Penny. „Prohlížela jsem si záznamy z bezpečnostních kamer a něco mi na ní neseď.“

„Pokračuj,“ řekl Rhys a se zájmem se naklonil dopředu.

„Zdá se, že moc dobře ví o bezpečnostních kamerách, a chová se nápadně nervózně. Jako by věděla, že ji někdo sleduje, a nelíbilo se jí to.“ Penny se odmlčela a hledala v jejich tvářích jakoukoli známku překvapení.

Hawkův disciplinovaný výraz se nezměnil, ale doslova viděla, jak se mu za očima otáčí ozubená kolečka. Rhys však pozvedl obočí, jeho zvědavost evidentně vzbudila.

„Proč si myslíš, že by o těch kamerách mohla vědět?“ naléhal na ni.

„Je jedinou členkou a účinkující, jediným zaměstnancem, který se dívá do kamer, a dělá to pokaždý,“ odpověděla Penny.

„Rozumím,“ řekl Rhys a zamyšleně se na ni zadíval. „Věřím tvým instinktům, Penny. Pokud se domníváš, že je právě ona důvod k obavám, pátrej dál.“

Penny pohlédla na Hawka, který souhlasně přikývl. Tichá síla, kterou vyzařoval, jí poskytovala pocit útěchy, na který nebyla zvyklá – a právě to ji znervózňovalo. Její reakce na něj byla zneklidňující, bylo to něco, co potřebovala napravit. Hned teď.

Rhys si povzdechl a přitáhl její pozornost zpátky k sobě. „Když už jsme u toho, tušíš, o co by Julii mohlo jít?“ zeptal se.

„Zatím ne,“ odpověděla a setkala se s jeho pohledem. „Ale přijdu na to.“

Rhys se opřel v křesle a zatvářil se zamyšleně. „Jaký bude další krok?“

Penny se zhluboka nadechla, aby zvážila, co říct. „Myslím, že nejlepší způsob, jak si potvrdit svoje podezření, je dostat se k ní blíž. Musím ji sledovat, a tudíž potřebuju kompletní přístup do klubu.“

Rhys se zadíval na Hawka.

Ten souhlasně přikývl. „Myslím, že lepší možnost nemáme. Potřebujeme s jistotou vědět, jestli za nasazením štěnic stojí právě ona.“

„O co jsem přišel?“ přerušil jejich rozhovor hluboký hlas. Archer přistoupil ke stolu s autoritou, která si žádala respekt.

„Archere,“ pokývl na něj Rhys a naznačil mu, aby se k nim připojil. „Penny má určité obavy ohledně Julie Castillové. Myslí si, že to ona by mohla být naším špehem.“

„Jak moc si tím seš jistá?“ zeptal se Archer bezděčně a posadil se vedle Rhyse.

Nedokázala zarazit mírné zkřivení úst. Ještě nedávno by jí Archer nevěřil ani slovo. Protože byla hackerka, která nedodržovala zákony a kdysi se nabourala do jejich bezpečnostního systému. „Nemůžu říct, že jsem si naprosto jistá, dokud si svoje podezření nepotvrdím,“ odpověděla. „Ale vsadila bych si na to.“

Archer se otočil k Hawkovi, jeho pohled byl neochvějný. „Když budete venku v terénu, zůstaň Penny nablízku. Elise by mi nikdy neodpustila, že jsem ji do toho zatáhl, kdyby se jí něco stalo.“

Penny už otevírala pusu, ale do hovoru se se zařatou čelistí vmísil Hawke. „Rozumím. Nedovolím, aby se jí něco stalo.“

Archer souhlasně přikývl.

Penny myšlenka, že je přesvědčený, že potřebuje ochranu, okamžitě rozčílila, ale zároveň cítila, jak jí přeběhl mráz po zádech, když se její pohled spojil s Hawkovým, a intenzita jeho slibu v ní zažehla plamen, který ji málem pohltil.

Tohle bylo opravdu nebezpečné...

Když se Rhys opřel o stůl, atmosféra v místnosti se téměř dala krájet. Zkoumavě pozoroval Penny, Hawka

a Archera. Ve vzduchu visel těžký oblak kouře z doutníku, jehož opojná vůně se mísila s přetrvávajícími stopami kolínské a kůže.

„Dobrá,“ začal Rhys tichým hlasem. „Musíme Julii sledovat – samozřejmě tajně. Nemůžeme riskovat, aby si všimla, že ji podezříváme.“ Ostře se podíval na Penny, která souhlasně přikývla. „A jakkoli se mi ta myšlenka nezamlouvá, protože nejsi členkou ani účinkující, můžeš mít do klubu neomezený přístup.“

„Fajn“ opáčila Penny. „Začnu tím, že do ní budu štourat o něco hlouběji.“

Hawke se zvedl, jeho svalnatá postava se napjala jako stočená pružina. „Zůstanu Penny nablízku,“ řekl a jeho hluboký hlas rezonoval přesvědčením. „Budu na ni během práce dohlížet.“

Penny cítila, jak se jí při pomýšlení, že má Hawka tak blízko u sebe, zrychluje tep, ale zatlačila veškerou přitažlivost do pozadí a soustředila se na úkol, který měla před sebou. „Toho si vážím, ale nepotřebuju chůvu.“

Všichni tři muži ji ignorovali, jako by ani nepromluvila.

Rhys jen zběžně přikývl. „V tom případě jsme domluveni. Informujte mě o veškerých postupech a nezapomeňte – klíčem je diskrétnost.“

Když se skupina rozešla, Penny se ušklíbla. „Copak mě nikdo neslyšel? Říkala jsem, že nepotřebuju chůvu...“

Hawke na ni upřel pohled. Dvěma mohutnými kroky překonal jejich vzdálenost a nenechal mezi nimi žádný volný prostor. Penny se rozbušilo srdce, a zatímco se

vpíjela do jeho pohledu – do ostře řezaných linií jeho tváře, do syrové síly, která byla patrná v každém jeho pohybu –, přestávala dýchat. Horko jí svíralo útroby.

„Ještě jednou mě označ za chůvu, zrzko,“ řekl a oči mu při tom plály. „A budeš toho litovat.“

Rozhodla se jednat moudře a pro tuto chvíli mlčela.